

اتفاق نو

پرورنده
ورود به دبستان

سیده زهرا یاسینی عکاس: اعظم لاریجانی

دوره‌ی دبستان از نظر تعلیم و تربیت بهترین دوران آموزش است، زیرا کودک از ابعاد گوناگون آمادگی و پذیرش لازم برای کسب دانش و مهارت و نگرش‌های مورد نیاز خود را دارد. بنابراین، نباید این فرصت را به سادگی از دست داد. باید تمهیدات لازم را از جهت گوناگون فراهم کرد. آموزگار آگاه و دلسوز و متعهد، مدیر، مدبر و مطلع و فضای آموزش زیبا و بانشاط و متناسب و تجهیزات مورد نیاز و برنامه‌ی درسی متناسب با ابعاد رشد کودکان، در ارتقای کیفیت آموزش و علاقه‌مند کردن به درس و مدرسه نقش مهمی را ایفا می‌کنند.

همه ساله با شروع ماه مهر کوجه‌ها و خیابان‌ها رنگ و بوی دیگری پیدا می‌کنند. با شروع سال تحصیلی، میلیون‌ها دانش‌آموز روانه‌ی مدرسه می‌شوند و شور و شوق آنان جلوه‌ی زیبایی به شهر می‌دهد. روزهای آغازین مدرسه از چند نظر اهمیت دارد. ایجاد نگرش مثبت در دانش‌آموزان، تقویت انگیزه و تلاش و تحقیق، کاهش دلهره و اضطراب و زدودن هرگونه آثار بدبینی نسبت به درس و مدرسه و کلاس و معلم می‌تواند در روزهای اول مدرسه صورت گیرد. بی‌تردید دلهره و اضطراب کودکی که قرار است برای اولین بار از آغوش گرم خانواده جدا شود و پا به دنیایی ناشناخته بگذارد، بیشتر است. برخی از کودکان تجربه‌ی زندگی جمعی در مهدکودک و کودکستان را نداشته‌اند و اگر داشته‌اند، حضور مسئولانه و مکلف به انجام مشق و درس نداشته‌اند و این خود عاملی برای ایجاد ترس و نگرانی در آنان است، ترس از نتوانستن و موفق نشدن. لذا آموزگار کلاس اول، علاوه بر داشتن دانش و مهارت کافی حرفه‌ای باید از معلمان سایر پایه‌ها صورت‌تر و پرحوصله‌تر و مهربان‌تر باشد. دنیای کودک کلاس اولی را خوب بشناسد و از خصوصیات آن‌ها و شرایط خانواده‌شان آگاهی لازم را داشته باشد. سال‌های آغازین تحصیل دوران بسیار حساسی است. در این دوران، روابط در خانه فردی‌تر است. کودک میل شدیدی به رفاقت با هم‌سالان خود دارد و این کار در خانواده‌های امروزی، به‌دلیل تغییراتی که در شیوه‌ی زندگی مردم به وقوع پیوسته است، امکان‌پذیر نیست. هم‌چنان که اگر امکانات خانواده به‌گونه‌ای باشد که کودک خود را در منزل آموزش دهد، باز کودک از حضور در مدرسه، به‌دلیل برقراری ارتباط با کودکان دیگر بی‌نیاز نیست.

